

3937355 ENIM/M : สาขาวิชา : เทคโนโลยีการจัดการระบบสารสนเทศ : วท.ม (เทคโนโลยีการจัดการระบบ
สารสนเทศ)

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ / การอนุรักษ์ถ้ำ / จังหวัดแม่ฮ่องสอน / สื่อผสม

อุดมพร ตุงคะศิริ : การหาประสิทธิภาพของโปรแกรมสื่อผสมเพื่อการท่องเที่ยวถ้ำเชิงอนุรักษ์
(EFFECTIVENESS OF COMPUTER MULTIMEDIA PROGRAM FOR ECOTOURISM OF CAVE) คณะ
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สิทธิพงษ์ คิลกวณิช Ph.D., เกษม ฤกษ์ประคิษฐ์ วท.ม., สุทธินันท์ นันทจิต M.S.
96 หน้า. ISBN 974-664-885-3

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในปัจจุบันเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก
แต่ผลเสียที่ตามมา คือ การทำลายสถานที่ท่องเที่ยวและสมดุลทางธรรมชาติโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การแก้ไข
ปัญหาวិธีการหนึ่ง คือ การให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับนักท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง ซึ่งเครื่องมือใน
การถ่ายทอดความรู้มีหลายชนิด ตัวอย่างเช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์สื่อผสม ดังนั้นการวิจัยจึงมีวัตถุประสงค์
เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของโปรแกรมสื่อผสมเพื่อการท่องเที่ยวถ้ำเชิงอนุรักษ์ โดยใช้กรณีตัวอย่างของ
ถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้นักท่องเที่ยวมีความรู้เรื่องการเที่ยวถ้ำที่ถูกวิธี รวมทั้งให้ข้อมูล
ด้าน ธรณีวิทยา โบราณคดี ภูมิชน กับนักท่องเที่ยวและผู้ที่มีความสนใจในการเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวประเภท
ถ้ำ

การดำเนินงานวิจัยเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสารงานวิจัยและข้อมูลภาคสนาม จาก
นั้นจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ซึ่งจะได้ส่วนประกอบในการสร้างโปรแกรม 3 ชิ้นคือ 1) ผังงาน 2) บทบรรยาย
หรือ เนื้อเรื่อง และ 3) ภาพร่างของโปรแกรมประกอบเนื้อเรื่อง (Story board) หลังจากส่วนประกอบเหล่านี้
เสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงนำมาสร้างโปรแกรมสื่อผสมโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Macromedia Director ซึ่งเป็น
โปรแกรมหลักในการสร้าง สุดท้ายแล้วจะได้โปรแกรมสื่อผสมชื่อ “ถ้ำลอด” ซึ่งใช้พื้นที่ในการเก็บข้อมูลทั้ง
หมดประมาณ 450 เมกกะไบต์ อันประกอบด้วยหัวข้อสี่หัวข้อ และในแต่ละหัวข้อจะมีรายละเอียดแยกออกไป
ทั้งนี้องค์ประกอบของโปรแกรมสื่อผสมประกอบไปด้วย ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ เสียงบรรยาย
และ วิดีโอคลิป ซึ่งได้รับการบันทึกลงสื่อบันทึกข้อมูลซีดีรอม ที่สามารถนำไปใช้กับคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ได้
โดยไม่จำเป็นต้องมีโปรแกรม Macromedia Director ในเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น

ในส่วนของการหาประสิทธิภาพของโปรแกรม ผู้วิจัยทำการวัดประสิทธิภาพสองแบบ ได้แก่การวัด
ประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างและการประเมินโปรแกรมโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการวัดประสิทธิภาพกับกลุ่มตัว
อย่างโดยใช้วิธีการทดสอบแบบ ANOVA ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยจากคะแนนในการทำแบบทดสอบของกลุ่ม
ทดลองทั้งประชาชนธรรมดาและนักเรียนมัธยม มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ
0.01 ส่วนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยมากให้ความเห็นอยู่ในระดับ “ดี” และส่วนที่สมควรปรับปรุงมากที่สุด
คือเสียงประกอบ